

Församlingsbladet

Newsletter for the Swedish Lutheran Church of Washington, DC

New Hampshire Ave and V Street NW, Washington, DC 20009

www.swedishchurch.org

V 16 No 3

Kära församling

Så bar det av till Sverige för undertecknad, därav ett försenat Församlingsblad. Jag smittades som alla andra av bröllopsyran kring kronprinsessan Viktoria och Daniel Westling.

Innan brölloppet hade drottning Silvia uppmanat människor att be för Viktoria och Daniel. Vilken kontroversiell uppmaning i dagens Sverige! Silvia har själv en fast förankrad tro och hon gav ut en bok om bön för inte så länge sedan.

Bönesvaret lät inte vänta på sig. Brölloppet blev en historisk massmedial milstolpe. Sällan har representanter för olika politiska åskådningar varit så eniga i sina lyckönskningar till brudparet. Sällan har ett bröllop skildrats så öppet, med kameror i kyrka, kortgevägn, båt och inne på slottet. Det kunde ha blivit fadäser både här och där, men allting gick perfekt. Sällan har ett brudpar strålat av en så gudomlig lycka.

Störst av allt är kärleken. Kärleken övervinner allt. Att ta emot kärlek och att ge den vidare. Det gjorde kronprinsessan Viktoria och prins Daniel på sin bröllopsdag. Kärleken förvandlar oss och gör oss starka:

"Störst av allt är kärleken"

Så är det med Guds kärlek. Läs gärna 1 Korinthierbrevet 13 om sann kärlek och praktisera i sommar!

Glad sommar! —GH

Kyrkoherden har ordet:

"Den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig."

Vattnet vi håller i dopfunten bär på löften om evig gemenskap med Livets Herre. Vattnet är tecknet på vår förening med det livet som aldrig dör. Kvinnan Jesus mötte en varm dag vid Sykars brunn blev början till ett nytt liv för henne. Orden ur Johannes evangelium ovan är hämtade från Jesu möte med kvinnan vid brunnen (Jh 4:14).

Mötet med Jesus är en gåva. Att bli funnen och indragen i ett livssammanhang som vida sträcker sig utöver mig själv och det jag har och de lilla tidsrum jag disponerar av Guds skapade värld. Men det är här mötet sker med levande Gud, med

Kristus. Jordan är min växtplats där jag får läsa in Kristus i mitt liv och läsa in mitt eget i Kristus. Det började en gång i dopet, kanske för dig när du var liten och späd, för en annan långt senare i det vuxna livet. Kvinnan vid brunnen bar på mycket av livets erfarenheter, men hon finner sig i mötet med Jesus och frågar efter mer:

"Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten"
Jh 4:15

Det vatten du behöver är det som rinner upp ur Ordets djupa brunn. Det är Guds ord som överräs till dig och som tillsammans med församlingen förvaltas i din kyrka. Det finns där och inget kan ta det ifrån dig. I Washington DC har du dessutom en unik möjlighet att höra Ordet på svenska. Det finns en plats för dig att växa till i ditt inre. Jesu ord till kvinnan vid brunnen ger uttryck för livets växt och oförgånglighet. Där är Jesus som vill säga detsamma till dig som till kvinnan vid brunnen:

"Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv" Jh 4:14

Jag och Anitha har under några år fått vara en del av er församling i Washington DC. Nu har det blivit tid för oss att återvända till Sverige och Göteborg. Det kommer lite hastigt på, men det har sin orsak i att jag blev allvarligt sjuk i mars och har som konsekvens av det beslutat att lämna min fantastiska tjänst i New York och er i Washington DC. Vi vill tacka för den tid vi fått tjäna er och samtidigt tacka er för era böner, tankar och hälsningar under min sjukdomstid. Vi har känt oss burna av alla era böner. Ett stort tack från Anita och mig till er alla i församlingen i DC.

Vi önskar er en fin sommar och en välsignad fortsättning med följande bön:

*Du som skapat den gröna ängen och vida havet, lär mig stanna en stund och långsamt andas skönhet och glädje
Du som skapat den friska källan, ge mig att dricka. Tack-sam finns jag här med kupade händer. Amen*

Anitha och Ib Pihlblad

Ib Pihlblads avskedsgudstjänst i New York

Vi var nio personer från vår församling, Anna-Carin Rooney och Michael Wangemann, Eva och Arne Dunhem, Anneli Sexton, Eva Hess, samt George, Andreas och nyblivna konfirmanden Anna Mitchell, som hade glädjen att närvara vid Ib Pihlblads avskedsgudstjänst i Svenska kyrkan i New York söndagen den 20 juni. Trots dröjsmål på vägen - the turnpike var avstängd så att en polis kunde eskortera en gåsfamilj till säkerhet(!) - hann vi fram i god tid till den välbesökta gudstjänsten kl 11.

Till vår förtjusning fann vi Ib i sin forna kraft i sin predikan. Det var underbart att uppleva. Söndagens tema var "Förlorad och återfunnen", och tankarna gick därför lätt till Ibs hälsa, så underbart återfunnen. Gudstjänsten hade många fina musikinslag, två sopraner, en fiol, en gitarr, piano och orgel. Härliga nya psalmer fyllde av glädje; texter, sång och predikan utstrålade harmoni och förtrostan. Den ena sopranen fick lyfta upp på armen sin lilla förtvivlat gråtande tös, men mamman sjöng på av hjärtat, och då tystnade flickan!

Genast efter gudstjänsten steg kyrkorådet i New York fram - och vi från Washington följde efter. Ib och Anitha fick många uttryck för tacksamhet, både i ord och i gåvor, och många blev djupt rörda. New York hade sammanställt ett fotoalbum från Ibs

tjänstgöring i New York. Från vår församling fick Ib en rund brevprens i glas med en rosa dogwoodblomma, med legenden om dogwoodträdet som aldrig mer ska behöva användas vid Kristi korsfästelse och om dogwoodblommorna som är utformade som Kristi kors. Anitha fick som minne motta en rikt illustrerad bok om Washington.

New York bjöd sedan alla på härliga prinsesstårter och kanelbullar till kaffet, som gav oss en chans att umgås med Ib och Anitha och de två döttrarna samt att göra bekanskap med Kajsa Öhlmér, som ska vikariera för Ib in i januari månad, och prata med SKUTs Stefan Bergmark, tillrest från Sverige, och med Gunilla Bradshaw som ska leda vår retreat i oktober. Hon

vikarierade för Ib hos oss på gudstjänsten vid Första advent.

Redan följande dag bar det av till en stuga vid Orust och efterlängtd semester för både Ib och Anitha. Vi lovade dem att också i fortsättningen bära dem i vår bön, tackade dem för allt de gjort för oss och önskade dem Guds rika välsignelse inför framtiden. —EH

Dopnotis den 4 april

Så blev det äntligen dax för lilla Emilie, Lillie, Maiken Carlsson att döpa sig. Tredje gången gilt. I februari var det en kraftig snöstorm över Washington, DC och gudstjänsten blev inställd. I mars var kyrkoherden sjuk och lekmän höll i gudstjänsten, men de får inte döpa barn. Så på påskdagen gick dopet av stapeln. Vikarierande präst Walter Wiklund gratulerade dopföräldrarna för att de valt påskdagen att döpa sitt barn på. Han förklarade att dopfunten symboliserar Jesu grav. När man blir

döpt dör den gamla människan och den nya uppstår. Hur det nu går ihop eftersom Emilie inte alls är gammal. Kanske som när Nikodemus undrade hur en gammal människa kunde bli pånyttfödd.

Emilies föräldrar Magnus och Marie Carlsson tillhör församlingen. Emilies storebror Lucas 2,5 år döptes också i

Augustana. Mormor och morfar, Ann och Wendell Anderson samt farmor Shirly Anderson var med på dopet.

Paul och Christina Klick lät döpa sin dotter Ava, Viktoria, endast 6 veckor gammal. Hennes storasyster Hannah 7 år och

hennes storebror Adam 5 år hade båda blivit döpta i samma vackra dopklänning som sin mamma Christina och hennes syster Maria. Christinas

mamma hade broderat alla dopkandidaternas namn på klänningen. Mormor och morfar, Britt och Karl-Åke Jansson var där också gudföräldrarna, Karten och Bill Reifenberger samt Avas moster Maria och hennes kusin Isak Waldevik. Ava tog dopet med stort lugn hon sov mest hela tiden.—GH

Dopnotis den 2 maj

Söndagen den 2 maj, i ett underbart blommande Washington, hade vi i församlingen den stora glädjen att välkomna två små barn in i vår gemenskap.

Det första dopbarnet var Logan Ingrid, som hölls fram till dopfunten av sin gudmor, Sanne Grundt. Hon hade rest ner från New York för att utföra detta hedersuppdrag. Rest hade också gudfar, John Nolan som kommit från Vermont, tillsammans med farmor Mrs Georgine Nolan. Men den som hade rest längst var mormor, fru Ingrid Hulgaard, som hade kommit hela vägen från Sverige. Logans föräldrar, Michaela och Steven Nolan fanns givetvis också på plats denna viktiga dag.

Det andra barnet var Frederick Maximo Dyer, som hade farfar Robert Dyer ivrigt dokumenterande dopceremonin. Fredericks föräldrar, Lisa och Benjamin Dyer, lyfte fram sin sovande son till dopfunten och strax efteråt belönade han oss all med en stor och ljuvlig gäspning. Detta var ju en gudstjänst som startat ovanligt tidigt, så vi alla hade stor förståelse för en gäspning!

David Diaz, bror till Lisa Dyer, var gudfar och Ann Marie Brisbois var stand-in som gudmor, eftersom hennes dotter Malena är alldeles nybliven mamma till en Linnea. Ann Marie berättade att Roberts föräldrars namn var just Frederick och Linnea. Ett nytt varv i generationskedjan! —AD

Sammanfattning av påskmässan den 4 april

En härlig och solig vårdag med utslagna körsbärsträd, doftande hägg och påskliljor. 76 deltagare varav 17 barn hade kommit. Ordförande Anna-Carin Rooney hälsade alla välkomna och meddelade bl a att kyrkoherde Ib Pihlblad var sjuk fortfarande och behövde allas förbön. Dagens gudstjänst hölls av vikarierande präst Walter Wiklund och organist var Kristi Planck Johnson. Konfirmanderna med föräldrar var på plats och tågade in tillsammans med medlemmar av kyrkorådet i procession.

Prästens påskrop: "Kristus är uppstånden" Besvarades av församlingen med: "Ja, han är sannerligen uppstånden"

Dagens bön följdes av psalmsång 151 "Denna dag stod Kristus upp" Gamla testamentets text från Hosea 6:1-3, lästes av Bengt Boström. Apostlagärningarnas text 3:14-16, "Ni förnekade honom som var helig och rättfärdig och begärde att få en mördare frigiven och vägvisaren till livet dödade ni." lästes av Eva Hess.

Evangelietexten lästes av prästen Walter Wiklund, ifrån Joh. 20: 1-18, texten om Maria från Magdala och lärjungarna Petrus och Johannes vid Jesu grav. Vad var det som hände egentligen?

Walter Wiklund presenterade tre olika tänkbara scenarier. Det första var att Jesus skulle stå upp på den tredje dagen och lärjungarna redan var förberedda på det.

Det andra scenariet: Jesus är död. Hela rörelsen kommer att dö. Vi tar kroppen ur graven och säger att han uppstått. Det tredje scenariet: Jesus är död. Ingen ledare finns längre. Lärjungarna är totalt övergivna, livrädda och gömda bakom stängda dörrar.

Den tredje dagen var en vanlig vardag, då gick kvinnorna till graven, en klippgrav i en grotta. De hade med sig smörjelse till Jesu kropp, för att ta hand om honom och begrava honom. Men graven var tom och där stod en ängel som sa att Jesus uppstått. Inte var det lättare att tro på uppståndelsen på den tiden än det är idag. När Petrus och Johannes får höra om detta skynda de ner till graven. Gravkläderna ligger kvar prydligt ihop-

vika. Det som får dem att tro att Jesus uppstått är att huvudbindeln är helt intakt. Den är ihoprullad på samma vis som om den skulle sitta på huvudet och har t o m huvudets form. Endast ett litet hål för halsen finns. "Johannes såg och han trodde" från det ögonblicket. En bergfast tro. Men tvivlare fanns och finns också. Lärjungen Thomas fick möta Jesus och känna på hans spikhål. Han kunde inte längre tvivla.

Idag möter han oss i nattvarden, i brödet och vinet. Att få en tro som de första lärjungarna är en nåd att stilla bedja om.

Efter predikan samlades församlingen vid dopfunten, där två barn döptes dagen till ära. Se dopnotis!

Kollekt togs upp för diakoni av Kenneth Hamilton och Michael Wangemann. Efter nattvardsfirandet sjöngs psalm 153 "Livet vann, dess namn är Jesus". Därefter avnjöts gott kyrkkaffe, god smörgåstårter och goda bakverk. Tack Eva Dunhem, Christina Lazdins och Gunilla Girardo [bakverk] och Sonia Clark, Ulrika Mikhel, och Eva Hess [Smörgåstårterna] som ordnat detta. —GH

Sammanfattning av gudstjänsten, den 2 maj

Sammanfattning av gudstjänsten, söndagen maj 2, femte söndagen i påsktiden

Vi hade glädjen att få välkomna den norska prästen Cecilia Strømmen, gift med den norske ambasadören Wegger Chr. Strømmen här i Washington, DC. Hon vikarierade för kyrkoherde Ib Pihlblad som, tack och lov, har kommit hem från sjukhuset, men måste vila sig ett tag. 96 stycken personer hade kommit till gudstjänsten, kanske för att vi återgått till vår ursprungliga morgontid.

Preludiet, "Canon i D moll" av Johann Pachelbel spelades av kantor Stefan Brodd på piano och Kerstin Gaddy på tvåflöjt.

Gudstjänsten började med dop av två barn. Se separat dopnotis! Konfirmanderna tågade i processionen under tonerna av psalmen 162 "Som solen om våren stiger.

Cecilia Strømmen inledde med bön tillsammans med församlingen. Den gammaltestamentliga texten från Hosea 14:5-9

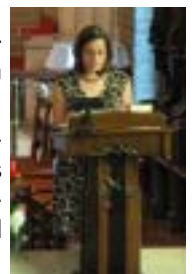

lästes av Kristina Hoffman. "Jag ska bli för Israel såsom dagg, han ska blomstra som en lilja, och som Libanons skog ska han skjuta rötter" v. 6. Gud lovar nytt liv för Israel och de som tror på honom. Dagen är en symbol för helig ande.

Episteltexten från första Johannesbrevet 3:18-24 lästes av Kristina Åberg. "Mina barn låt oss inte älska med tomma ord utan med handling och sanning." v 18.

"Jesu, Joy of Our Desiring" av J. S. Bach framfördes av kantor Stefan Brodd på piano och Kerstin Gaddy på tvåflöjt.

Evangelietexten från Johannesevangeliet 15:10-17 lästes av präst Cecilia Strømmen. Från vers 17 "Detta befäller jag er: att ni ska älska varandra." Livet är varken enkelt eller komplicerat. Vad skulle du säga om du visste att du skulle dö?

Jesus visste att han skulle dö och att han skulle gå till Fadern. Han talade om detta för sina lärjungar och bad för dem. Han bad att de skulle förbli i Guds kärlek genom att hålla hans bud. Han bad att lärjungarna skulle helgas, bli mer lika Gud, kapitel 17:17 "Helga dem genom din sanning; ditt ord är sanning."

Vi måste påminna varandra om vad Gud gör. Han är hos de modlösa, de försagda. Gud vill liv. Påskens budskap talar om detta. Han vill ge oss det bästa. Vi har fått de tio budorden som ett rättesnöre. "Ålska din nästa såsom dig själv."

Han vill att vi ska bevaras för det onda. Hans ord är sanning. På hebreiska är sanning och utmaning samma sak. Det stavas med första, mellersta och sista bokstaven i alfabetet. A och O. På det sättet blir ingenting bortglömt.

Gud går i god för oss. Vi lever inte ensamma. Han hjälper oss när vi är i trångmål. Gud tar del av det som händer t ex när vi döper våra barn. Det är spännande.

Han helgar oss, gör oss hela. Vi upplever oss stabila och hela

som människor. Då kan vi ta hand om och ta ansvar för världen runt omkring oss. Vi ska leva här och nu, med Guds hjälp. Han ger oss nya perspektiv på livet och vi kan leva varje dag fullt och helt. Vid livets slut omsluter han oss med sin kärlek.

Efter predikan följde meddelanden förmedlade av ordförande Anna-Carin Rooney. Se meddelanden! Under psalmsång 258 "O liv, som blev tänt" togs kollekt upp av Bengt Boström och Erland Magnusson.

Nattvardsgången blev extra högtidlig med en så stor skara människor. Psalmsången 254 "Löftena kunna ej svika" sjöngs. Postludium "Prelude and Fugue in C Major" av J:S: Bach spelades av Stefan Brodd och Kerstin Gaddy. Efter gudstjänsten bjöds på gott hembakat bröd och gott kaffe. Tack Sonja Clark som ordnade detta och andra. —GH

Konfirmation lördagen den 5 juni

"O, store Gud" av Carl Boberg spelades som preludium av kantor Stefan Brodd.

"Detta är dagen som Herren gjort" sa präst Cecilia Strömmen i inledningen. Hon läste om dopet och tron i Matt. 28:16-20. Lärjungarna begav sig till Gallileen till det berg Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade. Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den Heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud som jag har gett er. Och jag är med er alla dagar intill tidens slut."

Hon ställde sedan frågan om det finns något bäst före datum, när det gäller religion?

Bibelns text ger svaret: "jag är med er alla dagar intill tidens ände". Vi behöver inte vara rädda att bli lämnade ensamma. Gud bekräftar oss, han ser oss och vill vara nära oss. Så får också vi vara kärleksfulla mot varandra och bry oss om varandra som han gör.

Vid dopfunten mindes konfirmanderna sitt dop genom att doppa ner tre fingrar i dopvattnet och föra dem till pannan och göra

korstecknet. Vid denna ceremoni tändes levande ljus. Därpå följde bön med handpåläggning för varje konfirmand individuellt.

Sändningsorden som gavs var: "Ni tillhör Jesus Kristus. Ni är kallade till den stora uppgiften att göra hans kärlek och rättfärdighet känd i världen. Han skall inte överge er. Han är med er genom Guds ord nattvarden och bönen. Gå ut i livet omslutna av Guds frid. I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn."

Ordföranden Anna-Carin Rooney gav alla konfirmanderna ett silversmycke ett kors i en symbolisk vattendroppe, som skänkts av församlingen. Konfirmanderna visade sig alla vara duktiga musiker och de spelade tillsammans med kantor Stefan Brodd, de vackra sommarsalmerna "Den blomstertid nu kommer", "Jag är med er alla dagar" och "I denna ljuva sommartid" (postludium).

Efter nattvarden bjöds alla på en läcker vårlig måltid som arrangerats av konfirmandernas föräldrar.

Tack alla som ordnat detta. Speciellt tack till konfirmanderna själva för deras aktiva medverkan i form av böner och musikunderhållning.

Konfirmanderna var: Thomas Gaddy, klarinett Julia Lazdins, flöjt Victor Lindvall, flöjt Anna Mitchell oboe Hedvig Unander-Scharin, flöjt Ingrid Unander-Scharin, flöjt. —GH

Gudstjänsten, den 6 juni

Den sista gudstjänsten innan sommaruppehållet hölls på Svenska flaggans dag och hade temat "Vårt dop". Där var 57 stycken gudstjänstbesökare. Dagen till ära hade vi besök av den förnämliga Brasskvintetten, del av Akademiska kapellet orkester från Lund. De spelade på tuba, trombon, trumpet, och franskt horn. Till psalmerna spelade också kantor Stefan Brodd. Preludiet "Vid Frösö kyrka" av Wilhelm Peterson-Berger spelades underbart av brasskvintetten. Dagens text från Gamla testamentet var 2 Mos 14:21-22 som handlar om när Gud hjälpte israelerna att gå torrskodda tvärs igenom havet, lästes av Marie-Louise

Bernal. "Gammal fäbodpsalm" spelades av brasskvintetten. Dagens Episteltext lästes från Titusbrevet 3:4-8 av ambassadör Jonas Hafström. Den handlar om Guds godhet och kärlek till människan. Evangelitexten var hämtad från Johannesevangeliet 1:29-34 som handlar om Jesu dop. Psalmboken s1459 Prästen Cecilie Jørgensen Strømmen, inspirerad av lördagens konfirmation och de närvarande fina ungdomarna, talade entusiastiskt om hur Gud bekräftar oss genom dopet och senare genom konfirmationen. Han är alltid med oss, ser oss och vill bekräfta oss hela tiden.

Den liturgiska gröna färgen på prästens stola symboliserar växandet, under denna del av kyrkoåret. Församlingen läste tillsammans dagens bön: "O, Gud.....bevara oss i dopet, så att vi genom din heliga Ande får vara barn av ljuset". Psalmboken 1458. Gud vill liv! Han vill ge oss ett gott liv, så vi kan bruka våra gåvor som vi fått. Han vill inte hindra oss utan hjälpa oss att nå vårt mål.

Vatten är livsviktigt för allt liv. Vi kan inte leva utan vatten. Vatten i form av stora vågor förskräckte Israels barn, men Gud banade en väg för dem genom vattnet. Vattnet symboliserar den heliga Ande. När vi döps i vatten får vi del av den gåva som förenar oss med Kristus.

Jesus, själv blev döpt av Johannes, döparen. Dopet är en gåva, där vi får ta emot Guds nåd. Vi måste vara tillsammans med andra människor för att utvecklas. Så är det också med Gud. Vårt uppdrag är att ta emot Guds gåva som en hjälp att varje dag, leva i vårt dop. Det nya livet är Guds gåva att hela tiden ta emot kraft från skaparen själv.

Efter predikan följde meddelanden förmedlade av Arne Dunhem. Se meddelanden! Kollekt togs upp av Christina Lazdins och Peter Edwardsson. Lunds blåskvintett spelade "Adagio" av Samuel Barber efter nattvarden. En fin avslutning på gudstjänsten var när "I denna ljuva sommartid" ps.200 sjöngs och postludiet "Intåg i sommarhagen" av Wilhelm Peterson-Berger spelades av Lunds blåskvintett.

Sedan följde picknick i Rock Creek Park med god mat: sallader, ostkaka, bakad av Grace Collen fikabröd och grillat som Församlingen stod för, ordnat av Eva och Arne Dunhem. Tack alla som var där och bidrog till en härlig stund i Guds natur. —GH

Ordföranden har ordet

Gräv Där Du Står

Kära Församling,

Maj månad sprider sitt solsken på nya gröna löv och blommor. Kanske har du grävt i trädgården för att plantera och nu njuta av vackra rabatter. I mitt område försöker man att plantera miljövänligt med blommor som är "deer safe" för att inte behöva använda besprutning mot rådjur. Utanför Vita Huset grävdes det och planterades broccoli, rabarber, morötter, spenat, örter och mycket mer. Vi blir påmind om livets förnyelse, kraft och skönhet.

Det har nu gått några månader sedan jag blev ordförande. Jag är så tacksam för tillfället att serva vår fina församling! Vi har haft turen att få Rev. Dr. Cecilie Jørgensen Strømmen som präst under tiden Ib Pihlblad varit sjuk. Cecilie visade oss glädjen i påsken under den senaste gudstjänsten och spred glädje med sin egen utstrålning. Hon tar också hand om våra konfirmander som nu kan se fram emot konfirmation Lördagen den 5 juni kl 16.00 då jag hoppas att se många av er för att stötta och välkomna dem in i församlingen. Ib har nu tillfrisknat men kommer att åka till Sverige och kommer tyvärr inte tillbaka. Han håller sin avskeds gudstjänst i New York den 21 juni och vi kan alla försöka resa till kyrkan i New York över dagen för att fira den gudstjänsten med honom.

Jag är särskilt tacksam för tillfällena som ordförande att hitta möjligheter att göra gott, finna ställen och kommunikation som kan förbättras. Visst önskar man ibland att man kunde stoppa världshunger och alla krig i världen men vi ska nog titta till trädgården runt i kring oss och gräva där vi står, titta noga och tillföra vad som behövs i vår närmaste omgivning. Jag är din tysta cheer leader för allt gott du gör för din familj, släkt, vänner och i din närmaste omgivning, särskilt när ingen står och tittar på. Låt oss alla bli duktiga trädgårdsmästare i våra livs trädgården. Men kanske kan vi också göra det tillsammans som församling? Kan vi hjälpa till med trädgården utanför Augustana kyrka? Kan vi hitta möjligheter att göra gott i samhället runtomkring? Det är ju fint att vi kan samlas inne i kyrkan. Vi behöver det. Men vi behöver också hålla blicken utåt och gräva där vi står, tillsammans. —Anna-Carin Rooney

Hej, Konfirmander

Anna, Hedvig, Ingrid, Julia, Thomas, Victor

Ett ord på vägen till er.

När jag konfirmerades, en sommar på västkusten i Sverige, var jag i opposition till hela världen! Jag bråkade mycket under konfirmationstiden. Jag var inte ett dugg intresserad. Däremot var det jätte att vara hemifrån med en massa kamrater. Vi var ett 30-tal.

Men när vår läspräst höll sin sista predikan till oss, var det som om Gud Fader talade till mej. Texten var Jesu ord: "Kasta ut era nät på djupet!" Det gjorde lärjungarna och fick en fantastisk fångst.

När jag hörde de orden bestämde jag mej för att själv kasta ut nätet på djupet. Jag beslöt mej för att i ett års tid läsa Bibeln var dag för att se om den var sann.

Det gjorde jag. Jag började med Johannesevangeliet. Jag blev "hooked for life". Gud talade direkt till mej. Jag anslöt mej till kristna ungdomsgrupper och blev själv ordförande i en kristen grupp i mitt gymnasium. Mitt liv fick en helt ny inriktning. Det har jag aldrig ångrat.

Nu går jag med Guds hand i min. Vi talas vid många gånger om dan.

Det är vad jag önskar för er alla också.

Må Gud rikt välsigna er. —EH

Vart tog hon vägen?

Prästen som fick uppleva ketchupeffekten!

Något rullade igång dagen då Kajsa Öhlmér prästvigdes, själv skrattar hon och konstaterar, "ketchupeffekten!".

Hon gick från att ha varit kvinnlig prästmotståndare till att själv bli präst. Funbos och Danmarks pastorat var startfältet, men vad hände sedan?

På grusgången intill hennes hus i Funbo möter hon mig - Kajsa Öhlmér som gjorde värnplikten vid 55 och åkte till Kosovo två gånger. Nu lotsar hon mig in i huset med tillhörande sjötomt. - Redan som barn drömde jag om att bli präst. En dröm som jag länge gav upp. Det ansågs nämligen inte rätt med kvinnliga präster när jag växte upp i Västergötland.

Länge arbetade hon istället som församlingsassistent. Under dessa år föll det ena argumentet efter det andra. Tills hon slutligen nådde en punkt då hon inte längre kunde finna ett giltigt skäl till varför hon inte själv skulle stå i predikostolen.

Det stora språnget in i prästvärlden hade hon alltså mentalt redan tagit när hon -91 prästvigdes. Hon säger med eftertryck:

- Bättre startfält än Funbo och Danmark kunde jag inte ha fått! Jag lärde mig inte bara otroligt mycket under dessa år utan växte även i min egen tro.

Med sina 25 procent som fängelsepräst och 25 som församlingspräst förstod hon en sak till. Forskning var inte hennes grej. Det var detta hon ville syssla med, att träffa människor och jobba på golvet.

- Jag var en typisk städgumma som ryckte in där de andra prästerna inte hann.

- Kajsa Öhlmér

från Jubileum - 50 år med kvinnliga präster; Hösten 2008. www.svenskakyrkan.se/danmark-funbo

Resultat av Psalmtoppen jan mars 2010 !

Här kommer resultaten av vår mycket enkla psalmtoppomröstning .

1 Härlig är jorden 7 röster

2 O, store Gud och Blott en dag 4 röster var

3 I himmelen, i himmelen 3 röster

Andra psalmer som fick en eller ett par röster var : En vänlig grönskas rika dräkt, Guds kärlek är som stranden, Jag lyfter ögat mot himmelen, Långt bortom rymder vida , Morgon mellan fjällen och Oändlig Nåd, den sistnämnda är Amazing Grace på svenska.

Tack alla ni som röstade . Vi hoppas att någon gudstjänst framöver kunna ta med de flesta av "topplåtarna" .

Jag vill gärna berätta om O store Gud som ju är en älskad psalm även här i landet. Då Bishop Hill firade 150 år av början på svensk emigration till USA var vi där och söndagen hade en ekumenisk gudstjänst på the "village green" . Det var en storlagen upplevelse att sjunga den vackra psalmen tillsammans med hundratals svensk ättlingar, alla på sitt eget språk. —AD

Diakoni

Under rubriken "Hunger Cabinet" samlades vi den 27 maj hemma hos Grace Morgan, som är involverad i Augustanas diakoniprojekt, för att samordna våra insatser och lära av varann. Där var sex yngre energiska damer från Augustana, som handhar olika projekt, t ex Marthas Table och Luther Village, N Street. Flera var nykomlingar. Jag representerade vår svenska församling och blev varmt välkomnad. Pastor Kidd ledde diskussionen. En dam i gruppen (Amy Y) med två små barn har i sju år organiserat frivilliga som delar ut smörgåspaket till hemlösa.

Jag fick veta att Augustana har ett skåp för torra varor, konserver mm bredvid köket, som behövande familjer får ta del av. Församlingen samlar in mat den sista söndagen i varje månad, och vi är välkomna att lämna våra matbidrag i förrummet till kyrkan, när vi har gudstjänst. Breana har hand om det.

Pastor Kidd tyckte att vi skulle fortsätta traditionen från förra hösten att som Jesus förse 5000 människor med mat – förslagsvis september-november i år. Det kan ske genom penning- eller matdonation till olika instanser.

Han förordade också en "walk around the block" med banér för hemlösa, med insamling av pengar som sedan matchas av Fannie May, förslagsvis i november.

Damen som har hand om Luther Place, N Street Village, Melanie, uttryckte uppskattning för köttbullarna som vår församling bidragit med. De som bor där är medelålders damer utan barn, och de får för det mesta pastarätter.

Alla som var närvarande kommer att få ett spreadsheetprogram med uppgift att hålla koll på hur mycket bidrag vi får in och hur många personer som är involverade.

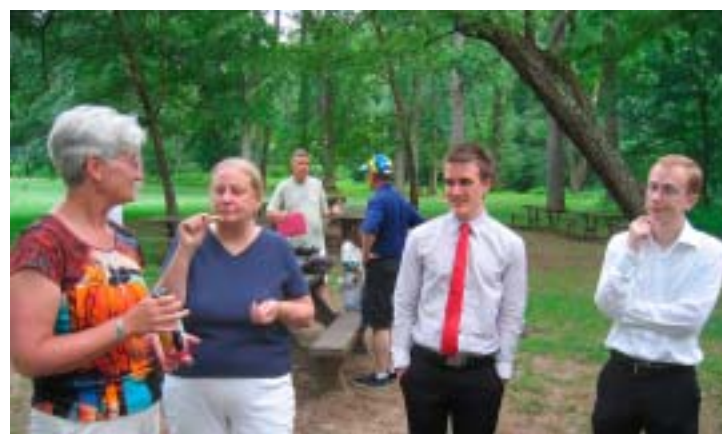
En av nykomlingarna, (Ariel) tog på sig att göra en liten broschyr om Augustanas diakoniprogram, så att andra nykomlingar lätt kan bli involverade.

Det var en givande kväll och Grace Morgan serverade en jättegod middag. —EH

"Den ljusnande framtid är vår..".

Vilken glädje att få vara med på konfirmationen i vår församling, där 6 stycken fina, trevliga och begåvade ungdomar fick ta emot tron som en gåva. Vi fick njuta av deras musikaliska begåvning och hoppas att de vill spela och sjunga för oss många gånger i framtiden. På söndagen efter hade vi besök av en bleckkvintett, ungdomar från Lunds universitet som senare under dagen spelade på residenset, med anledning av Svenska Flaggans Dag, där också resten av "Akademiska kapellet", en 60-manna orkester, deltog under ledning av dirigent Patrick Andersson. Ännu en gång ett exempel på inspirerande och skickliga ungdomar. Det var ett nöje att få träffa dem på picknicken hos Eva och Jonas Hafström dit vi och andra svenska organisationer bjudits in. Mycket trevligt ordnat. Tack Eva och Jonas Hafström! —GH

Från SLCWs bilderbok

Kommande gudstjänster (**OBS TIDER!**)

12 september kl 08.30 15 e trefaldighet

3 oktober kl 08.30 den helige Mikael's dag

7 november kl 08.30 Alla själars dag firas. Insamling av mat.

5 december kl 16.00 Första advent firas. Insamling av leksaker. (**OBS TIDEN!**). LUCIATÅG! Vi samlar in nya, oinslagna leksaker till behövande barn inför julen! Det är också ett Community Services project för våra ungdomar i vår församling.

24 december kl 15 Julafton och Julbön (**OBS TIDEN!**).

Meddelanden

Vi vill också påminna om att hjälp med kaffekokning och hembakat behövs. Kontakta Sonja Hird Clark, 202.436.2094, sonjaeclark@aol.com eller Monica Anderson, 202.726.5297, andermonica@gmail.com

Vi behöver en lärare till söndagsskolan! Kontakta Anna-Carin Rooney!

Läs vår kyrkas hemsida: www.swedishchurch.org
<http://tinyurl.com/SLCW-Facebook>

Vik Kyrkoherde
Kajsa Öhlmér

Ordförande
Anna-Carin Rooney

Svensk Söndagsmessa firas som regel första söndagen september-juni i Augustana Lutheran Church, New Hampshire Ave & V Street NW, Washington, DC (ett kvarter öster om 16th Street). Kyrkkaffe efter gudstjänsten. GRATIS INOMHUS PARKERING vid våra gudstjänster i Reeves Government Center på U St på norra sida halvvägs mellan 14th och 15th St.

Redaktör
Gunnel Hamilton

**Vi behöver en lärare till söndagsskolan!
Kontakta Anna-Carin Rooney!**

Söndagsskola/Konfirm.
vakant

Stöd din kyrka i Washington – Bli medlem

Swedish Lutheran Church of Washington, DC är en fristående församling med koppling till Svenska Kyrkan i Utlandet (SKUT) och under tillsyn av Domkapitel och Biskop i Visby stift.

Församlingen har en helt egen ekonomi och ansvarar för aktiviteter. SKUT skaffar prästen som reser från New York för gudstjänster. Församlingen behöver intäkter i form av olika donationer och medlemsavgifter.

Vi uppmanar alla bofasta svenskar att bli medlemmar i vår församling. Avgiften är låg och möjlighet till skattebefrielse ges. För 2010 är avgiften \$40 familj – \$30 enskild – \$5 för student/ au pair.

Ta gärna kontakt med oss: Anna-Carin Rooney, Chair; 703.779.2539, anna_carin@hotmail.com

Om du har goda idéer eller förslag för vår kyrka kan du kontakta någon i kyrkorådet:

Anna-Carin Rooney, Chair
703.779.2539

anna_carin@hotmail.com

Kyrkoherde, (Ex Officio)
The Rev Kajsa Öhlmér (vik)
212.832.8443

newyork@swedishchurch.net

Bengt Boström, Secretary
703.356.8503

bostrombm@cs.com

Ann-Marie Brisbois
703.536.7244

ambskane@gmail.com

Arne Dunhem, At large
703.847.0940

adunh@cox.net

Peter Edwardsson, Treasurer
703.404.2063

MaryPeter@cox.net

Gunnel Hamilton, Newsletter
703.765.8646

gunnelh@verizon.net

Eva Haak Hess, Special projects
301.229.7636

evaahess@comcast.net

Erland Magnusson
703.356.3274

erlandmag@msn.com

Eva Perdahl
301.468.0078

eperdahl@aol.com

Anneli Sexton, Membership
703.321.2833

annelisexton@cox.net

Svenska kyrkan

Redaktör: Gunnel Hamilton; Formgivning: Kenneth Hamilton;
Hemsidan: George Mitchell; Ansvarig utgivare: Anna-Carin Rooney;
Skicka gärna bilder till khamilto@usa.net

Printed by Dale Photo IMAGING CENTER Alexandria Virginia

Församlingsbladet
Swedish Lutheran Church of Washington DC
8108 Hatteras Lane
Springfield VA 22151

Kommande gudstjänster
12 september kl 08.30